

P.Z.E. br. 231/3

HRVATSKI SABOR
Zastupnica Katarina Peović
U Zagrebu, 3. ožujak 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: **AMANDMANI NA PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA**, drugo čitanje, P.Z.E. br. 231 - predlagateljica: Vlada Republike Hrvatske

Temeljem članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog Sabora (NN 81/13, 113/16) ponosim amandmane na **PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA STEČAJNOG ZAKONA**, drugo čitanje, P.Z.E. br. 231 - predlagateljica: Vlada Republike Hrvatske

AMANDMAN 1

U članku 39. (kojim se mijenja 66., stavak 7.) iza riječi “odobrenju” riječ “radnika” mijenja se riječima “radničkog vijeća”.

Obrazloženje: Riječ je o novosti u zakonu i poboljšanju koje je uvedeno i zbog prilagođavanja EU Direktivi: „Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti) kojim se omogućuje veće uključivanje

radnika. Ako su planom restrukturiranja predviđene mjere koje dovode do promjena u organizaciji rada ili ugovora o radu s radnicima, prema ovim promjenama, te mjere podliježu odobrenju radnika. To je svakako dobro no članak je nedorečen jer nije jasno koji radnici su nadležni da daju odobrenje za mjere koje dovode do promjena u organizaciji rada ili ugovora o radu s radnicima u planu restrukturiranja. Svakako bi, a i sukladno terminologiji u postojećem Zakonu o radu trebalo definirati da je riječ o radničkom vijeću te da te mjere podliježu odobrenju *radničkog vijeća*.

AMANDMAN 2

U članku 254., stavcima 2. i 3. riječi “5%” mijenjaju se u riječi “15%”.

Obrazloženje:

Sukladno Poslovniku, članku 196., stavku 4., ovaj se amandman podnosi na članak zakona koji nije obuhvaćen predloženim izmjenama i dopunama zakona jer je to potrebno zbog usklađivanja s Ustavom Republike Hrvatske člankom 56. Ustava, stavkom prvim koji upućuje da svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojan život; te stavkom četvrtim prema kojemu zaposleni mogu imati, u skladu sa zakonom, udjela pri odlučivanju u poduzeću.

Također amandmanom se omogućuje prilagodba „Direktivi (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti). Tom se Direktivom nameće veće uključivanje radnika, obavješćivanje radnika i sudjelovanje radnika u

procesu restrukturiranja i stečaja poduzeća. Članak 10. Direktive upućuje na to da bi trebalo osigurati odgovarajuće sudjelovanje predstavnika radnika kako je predviđeno pravom Unije i nacionalnim pravom, kako u procesu restrukturiranja već i u slučaju stečaja. Članak 23. Direktive navodi da bi u svrhu povećavanja potpore radnika i njihovih predstavnika, države članice trebale osigurati da se predstavnicima radnika osigura pristup relevantnim i ažuriranim informacijama o dostupnosti alata za rano upozoravanje te bi također da bi države članice trebale moći pružiti potporu predstavnicima radnika pri procjeni ekonomske situacije dužnika.”

To je ključno jer se u praksi vidi da mnogi vlasnici firmi zaobilaze radnike u procesu naplate dugovanja. Takav je slučaj primjerice Roberta Ježića u slučaju Dine i Diokija, gdje se opteretilo sve nekretnine u poduzeću različitim pravima kod banaka. Tako u obračunu troškova vlasnici unaprijed onemogućuju radnike da se naplate od imovine ako nastupi stečaj.

Na taj se način gubi smisao vođenja stečaja - jer nema naplate vjerovnika, posebice radnika, kao najosjetljivijih vjerovnika. Također se cijelo vrijeme od prodaje imovine dužnika namiruju stečajni upravitelj i drugi troškovi stečajnog postupka poput komunalne naknade. Zato je potrebno barem radnicima koji potražuju svoje plaće omogućiti da se makar djelomično namire.

Da bi se to onemogućilo potrebno je povećati opseg sredstava koji su u samom početku stečaja određeni kao „troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava” sa sadšnjih 5% utrška na 15%. Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava trebali bi se određivati paušalno u iznosu od 15% od utrška.

AMANDMAN 3

U članku 83., (koji mijenja članak 308., stavak 5.) iza riječi “malih dobavljača” dodaju se riječi “i radnika”.

Obrazloženje: Sukladno „Direktivi (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti) s kojom se ovaj zakon usklađuje potrebno je mijenjati spomenuti članak. Name spomenuta EU direktiva tijekom postupaka preventivnog restrukturiranja ili tijekom postupka stečaja osobit naglasak stavlja na zaštiti radnika, stoga bi pri spominjanju “zaštite ranjivih vjerovnika” trebalo osim malih dobavljača spomenuti i radnike. Iz prakse stečajeva jasno je da su upravo radnici oni koji su najranjivije skupine. Navedimo samo podatak da su radnice tvornice Kamensko u postupku stečaja tvrtke uspjele u naplati tek 15% potraživanja. Prilikom osnivanja skupina sud bi trebao voditi posebnu brigu o zaštiti ranjivih vjerovnika poput malih dobavljača, ali *i radnika*.

Katarina Peović

